

Mare de Déu de Montserrat de Cal Riera

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Antoni, Cal Riera, 08692-Puig-reig
Emplaçament Cal Riera

Coordenades:

Latitud: 41.93219
Longitud: 1.87897
UTM Est (X): 407060
UTM Nord (Y): 4642855

Classificació

Número de fitxa 08175 - 148
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Número inventari si, IPA 18061
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Puig-reig

Fitxes associades:

[Fàbrica de Cal Riera](#)

[Torre de l'Amo de Cal Riera](#)

[Resclosa i canal de Cal Riera](#)

Autoria de la fitxa

Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero

Descripció

És una església senzilla d'una sola nau i absis semicircular a la capçalera. A la façana principal hi ha un campanar de espadanya i un petit rosetó damunt de la porta principal, d'arc de mig punt amb arquivolta i impostes. Les obertures formades per petites d'arcs de mig punt disposades a les façanes laterals. La coberta és a dues vessants de teula àrab.

Història

Els orígens de Cal Riera són comuns a moltes altres colònies de Catalunya situades al costat del riu Llobregat, Ter o Cardener: uns industrials emprenedors que compraren un vell molí fariner, i les terres del seu voltant, per instal·lar-hi una fàbrica tèxtil que aprofités l'aigua del riu com a font d'energia. En el cas d'aquesta colònia, l'impulsora fou la societat Manent, Massana, Vilaseca i Llibre -formada per diferents industrials tèxtils-, que adquirí la finca de la Casa Gran de Cal Riera, construí la fàbrica i sol·licità el permís d'utilització d'aigües industrials.

La fàbrica ja funcionava l'any 1895 i l'any 1905 ja trobem documentada l'existència d'habitatges per als obrers i la presència de la torre de l'amo. La colònia també disposà d'altres serveis, equipaments i edificis que caracteritzen el model de colònia industrial com la botiga, el cafè, l'església o l'escola, però Cal Riera sempre fou una colònia de tamany modest, i més encara si la comparem amb Cal Rosal o l'Ametlla de Merola.

Dels anys posteriors a la Guerra Civil de 1936-1939 és destacable que Cal Riera esdevingué, sobretot durant els anys cinquanta i seixanta, una de les colònies del Berguedà on arribaren més treballadors vinguts de diferents punts d'Espanya, especialment d'Andalusia, Extremadura, Múrcia o Castella. Cal Riera tancà portes durant la dècada dels setanta. Amb el tancament de la fàbrica, els serveis de la colònia deixaren de funcionar i la majoria dels treballadors anaren a viure a d'altres llocs, especialment a Navàs (Bages).

Bibliografia

VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

CABANA, Francesc (2006): La saga dels cotoners catalans, Barna, Ed. Proa

SERRA, R. Cal Riera, Consorci Parc Fluvial, sd

TEIXIDOR, E. I SERRA, R. (2010). Vida de colònia. Les colònies tèxtils a Catalunya, Angle Ed.

